

SOLIDARITEIT EN ANDERE ERGERNISSEN.

Ik weet niet waarom, maar soms erger ik mij vreselijk tijdens een fietstocht van onze club of ergens anders waar je in gezelschap denkt een leuke rit te rijden. Het zal je maar overkomen, een lekke band, een plaspauze omdat je prostaat protesteert, bij een valpartij, het schijnt niet te lukken om een peloton eensgezind te laten stoppen als iemand iets roept.

Het is mij eens overkomen. Een val in Loon op Zand, alweer zo een 6 jaar geleden. Er werd meteen geroepen VAL, maar de kop van het peloton stond pas 300 meter verder stil na meerdere maningen toch echt te stoppen.

Nog verleden jaar viel een lid iets buiten de Moer, om iedereen te laten stoppen heb ik mijn stembanden beschadigd, maar nog erger, de kop wilde niet stoppen, pas na zo een 200 meter. Nadat de schade was opgenomen, en het betreffende lid met pijn over zijn hele lichaam weer op de fiets stapte, vond de kop van de groep het normaal om meteen vol gas weer verder te fietsen richting Loon op Zand. Ik wilde mijn ergernis hierover luidkeels uiten, maar werd door een rustig lid er van overtuigd dat dit niets zou helpen.

Het meest irritant van bovenstaand, is dat GEEN van de koplopers ook maar 1 seconde hebben nagedacht om even bij het gevallen lid te informeren hoe het nu met hem ging. Ik ben zelf redelijk sociaal, ik kan vreselijk vloeken, maar ik ben altijd geïnteresseerd hoe het een ander vergaat.

Ook bij de kreet LEK, vindt niet iedereen het normaal meteen in de remmen te knijpen. Och ja, het is niet mijn band, of wat anders gaat er dan door het hoofd? Ik kan het niet raden, maar wel vind ik het irritant dat er eerst gewoon wordt doorgereden om pas na meerdere maningen uiteindelijk wel te stoppen.

Nog dit jaar vond er een behoorlijke valpartij plaats iets onder Goirle. Voordat iedereen stilstond was ons peloton helemaal verbrokkeld over een behoorlijke lengte. Waarom? Als iemand VAL roept ga je toch gewoon in de remmen, je rijdt even terug om te kijken wat er aan de hand is, of is dat nou zo moeilijk. Is je banaan dan belangrijker dan het leed van een ander clublid?

Ik heb mijn ergernis van mij afgeschreven. Ik hoop van harte dat het komend fietsjaar, 2015, we deze vorm van ergernissen niet meer mee hoeven te maken. Een keer omkijken als iets wordt geroepen is niet zo erg, het voorkomt wel ergernissen.

Wij zijn een leuke vereniging, maar iets meer solidariteit onder de leden zou geen kwaad kunnen. Of roep ik hier iets op dat anderen niet zo voelen, of juist wel, dat het zo gewoon is (geworden)? Ook op de dins- en donderdag proberen wij sociaal te fietsen. Dat betekent dat als iemand zere benen heeft, dan iets langzamer fietsen. Als we allemaal in vorm zijn, dan gaan met die banaan, maar wel elkaar in de ogen kijken of het een ieder goed gaat, luisteren naar het geklaag, en zo nodig, een kortere route. Fietsen is niet alleen ontspanning, maar ook een sociaal gebeuren waar wij met zij allen plezier aan moeten en kunnen beleven.